

Αναίρεση που άσκησε την 1η Φεβρουαρίου 2007 η Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 30 Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-382/04, Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-38/07 P)

(2007/C 82/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Εκκαλούσα: Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading (εκπρόσωπος: H. de Bie, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της εκκαλούσας

Η εκκαλούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 30ής Νοεμβρίου 2006, στην υπόθεση T-382/04·
- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 17ης Ιουνίου 2004 (REM 19/2002), με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι δεν δικαιολογείται εν προκειμένω διαγραφή δασμών·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η εκκαλούσα βάλλει κατά της προσβαλλομένης απόφασης επικαλούμενη τους ακόλουθους λόγους αναιρέσεως:

Παράβαση του άρθρου 239 του Τελωνειακού Κώδικα ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με τα άρθρα 899 έως 909 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής ⁽²⁾ (εκτελεστικός κανονισμός) και ανεπαρκή αιτιολογία των διαπιστώσεων του Πρωτοδικείου ή τουλάχιστον αιτιολογία που δεν στηρίζει τις διαπιστώσεις αυτές.

Το κριτήριο της φύσεως του σφάλματος, η επαγγελματική πείρα της εκκαλούσας και ο βαθμός επιμέλειας που επέδειξε η εκκαλούσα έπρεπε, συνολικώς θεωρούμενα, να οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι η διαγραφή ήταν αναπόφευκτη. Το Πρωτοδικείο εσφαλμένα στήριξε την απόφασή του στην υπόθεση ότι η εφαρμοστέα εν προκειμένω νομοθεσία σχετικά με την κατάταξη του ριζόχαρτου στη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και στο Κοινό Δασμολόγιο βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 ⁽³⁾ δεν ήταν περίπλοκη. Η εκκαλούσα επικρίνει την κατάταξη άψητου ριζόχαρτου όπως καθορίστηκε από το Πρωτοδικείο, την Επιτροπή και τις ολλανδικές τελωνειακές αρχές. Η εκκαλούσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο κακώς κατέληξε στην κρίση ότι η Heuschen & Schrouff είχε μεγάλη επαγγελματική πείρα στον τομέα των εισαγωγών και εξαγωγών. Συναφώς, το Πρωτοδικείο εσφαλμένα θεώρησε ότι η Heuschen & Schrouff είναι πεπειραμένος έμπορος και συνεπώς γνωρίζει πολύ καλά τις διατυπώσεις εισαγωγής και εξαγωγής. Με την εκκαλουμένη απόφαση, το Πρωτοδικείο έδωσε πολύ υψηλές απαιτήσεις σχετικά με

το καθήκον επιμέλειας της Heuschen & Schrouff, ακόμη και αν υποτεθεί ότι πρόκειται για πεπειραμένο έμπορο. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο κακώς ταυτοποίησε την Heuschen & Schrouff με τον άμεσο εκπρόσωπο που είχε προσλάβει η εταιρία.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θέσπισης κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1).

Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-39/07)

(2007/C 82/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk και R. Vidal Puig)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 89/48/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών, επειδή δεν θέσπισε όλα τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά στο εσωτερικό δικαίο της οδηγίας αυτής όσον αφορά το επάγγελμα του νοσοκομειακού φαρμακοποιού.
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Το ισπανικό δίπλωμα του «farmacéutico hospitalario» (νοσοκομειακού φαρμακοποιού) είναι «δίπλωμα» κατά την έννοια της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, καθόσον

- πρόκειται για δίπλωμα εκδιδόμενο από την αρμόδια αρχή που καθορίζει ο ισπανικός νόμος·